advokatnævnet

DATO: 22.11.2011 **Sagsnr.2010-983**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har advokat A klaget over advokat B.

Sagens tema:

Advokat A har klaget over, at advokat B har tilsidesat god advokatskik ved overfor retten i forbindelse med dennes fastsættelse af sagsomkostninger i en retssag at oplyse om indholdet af et forligsforslag fremsat af advokat A under retssagens behandling, ved gentagne gange overfor retten at have brugt betegnelsen "meningsløst" om advokat A's arbejde samt ved generelt at have omtalt hans arbejde i nedsættende vendinger.

Advokat B mødte personligt ved sagens behandling i Advokatnævnet den 7. november 2011, hvor han mundtligt uddybede de synspunkter, som han havde afgivet skriftligt til brug for sagens behandling.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnets sekretariat den 15. september 2010.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagens oplysninger, at X A/S i 2006/2007 opførte en industrihal på lokation V.

Den 2. april 2008 stævnede advokat A på vegne X A/S selskabet Y A/S, som er 100 % ejet af Z, for betaling af restentreprisesummen ved Retten (…). Y A/S var

repræsenteret ved advokat B.

Advokat B kontaktede i januar 2010 telefonisk advokat A for at drøfte en forligsmæssig løsning af sagen. Advokat B tilbød i den forbindelse at forlige sagen mod betaling af et beløb på 150.000 kr. Advokat A besvarede forligsforslaget ved brev af 3. marts 2010, hvor han anførte:

"Min klient er villig til at forlige sagen til fuld og endelig afgørelse mod effektiv betaling af 300.000 kr. – og hver part betaler egne omkostninger.

Jeg har efter vores telefoniske drøftelse opgjort min klients påstand inkl. renter til ca. 400.000 kr. ekskl. retsafgift og advokatomkostninger.

Min klients forligsudspil skal således ses i lyset af, at han har haft en ikke ubetydelig renteudgift i snart 3 år.

Jeg bemærker for god ordens skyld, at min klient har påpeget, at Z hæfter personligt, og såfremt der ikke indgås forlig, vil jeg indgive en adcitationsstævning mod ham, medmindre han vil erklære, at han personligt indestår for betaling af det beløb, Y A/S evt. måtte blive dømt til at betale til min klient.

Nærværende forligstilbud gælder i 14 dage fra d.d."

Advokat B afviste ved brev af 9. marts 2010 advokat A's forligsforslag.

Ved brev af 16. april, 10. maj samt 26. maj 2010 anmodede advokat A atter advokat B om at bekræfte, at ejeren af Y A/S, Z, personligt ville indestå for betaling af et eventuelt domsbeløb, idet denne ifølge BBR-registret samt tingbogen stod registreret som ejer af lokation V. Såfremt advokat B ikke kunne bekræfte dette, ville advokat A indgive adcitationsstævning mod Z.

Den 28. maj 2010 indgav advokat A til Retten (…) adcitationsstævning med påstand om, at Z skulle dømmes til solidarisk med sagsøgte, Y A/S, i hovedsagen at betale til adcitanten, X A/S 231.016,25 kr. med tillæg af rente.

Hovedsagen blev hovedforhandlet den 17. august 2010, hvor retten kom med en tilkendegivelse, hvorefter Y A/S skulle betale 147.306,75 kr. med procesrenter fra 3. april 2008. Parterne accepterede efterfølgende rettens tilkendegivelse og overlod det til retten at fastsætte sagsomkostningerne.

Advokat B indleverede samme dag svarskrift i adcitationssagen mod Z til Retten i Helsingør. Advokat B anførte bl.a. i svarskiftet:

"Det er meningsløst og grundløst fra sagsøgers side at anlægge nærværende sag og betegne den som adcitationssag. Der er intet grundlag for solidarisk hæftelse. Enten hæfter Y A/S, hvilket Y A/S har accepteret, eller Z. Er sagsøger af den opfattelse, at Z hæfter, burde sagen ikke være anlagt mod Y A/S. Sagsøger har valgt at anlægge sagen mod Y A/S og kan derfor ikke anlægge sag mod Z. Der forligger ikke et solidarisk skyldforhold.

[…]

Sagsanlægget er aldeles grundløst og meningsløst, og dette bør have omkostningsmæssige konsekvenser for sagsøger."

Ved telefax af 25. august 2010 til Retten i Helsingør anmodede advokat B retten om at tillægge sagsøgte omkostningerne ved retssagen. Han anførte bl.a. i brevet.:

"Allerede for over ½ år siden har jeg rettet henvendelse til sagsøgers advokat og foreslået et forlig svarende til Rettens tilkendegivelse, hvilket er den eneste grund til, at sagen ikke for længst er forligt. Hele hovedforhandlingen er således

gennemført på grund af sagssøgers og udelukkende sagsøgers forhold.

[…]

For så vidt angår sagen anlagt mod Z, rettens j.nr. BS 1-1009/2010, henviser jeg til mit svarskrift. Sagsanlægget er meningsløst."

Ved brev af 26. august 2010 til advokat B gjorde advokat A opmærksom på, at han fandt advokat B's seneste fax til retten i strid med god advokatskik. Advokat A henviste til de advokatetiske reglers punkt 5.1.2. og anførte i relation hertil:

"De forhold, jeg ønsker at påpege, er følgende

- *at du efter hovedforhandlingen og begge parters accept af rettens forligsforslag fremsender yderligere oplysninger til retten, der ikke har været en del af sagen,*
- *at du videregiver et forligsforslag fremsat af undertegnede til brug for egen vinding, samt*
- *at du overfor retten omtaler mit arbejde utilbørligt nedsættende ved at betegne et sagsanlæg som meningsløst.*

Jeg ønsker at indbringe en kollegial klage over dig, medmindre du senest på mandag kl. 16:00 skriftligt har undskyldt for ovenstående."

Advokat B svarede ved brev af 30. august 2010 med bl.a. følgende:

"*Når jeg betegner sagsanlægget mod Z som meningsløst, er det en meget mild betegnelse.*

[…]

At anlægge en sag, efter at den anden sag har verseret i så lang tid og umiddelbart forud for hovedforhandlingen, forekommer meningsløst."

Ved brev af 10. september 2010 til Retten (…) vedrørende omkostningsfastsættelsen anførte advokat B, at hovedforhandlingen måtte anses for meningsløs, idet der var tilbudt X A/S et forlig, der beløbsmæssigt oversteg det beløb, der nu var accepteret af X A/S.

Ved brev af 16. september 2010 til Retten (…) anførte advokat A bl.a. følgende:

"Det fastholdes, at et eventuelt forligsforslag, som ikke har været en del af sagens behandling og som ikke har givet anledning til en tilskæring af sagen forud for hovedforhandlingen, ikke kan lægges til grund i forbindelse med rettens fastsættelse af sagens omkostninger.

[…]

Såfremt advokat […] (B) på vegne af sin klient havde fremsat et forligsforslag om betaling af kr. 150.00,00 er dette ikke at betragte som værende det samme som det af retten fremsatte forligsforslag, idet der ikke herudover skulle betales renter eller eventuelle sagsomkostninger."

Ved brev af samme dag til Retten (…) anførte advokat B bl.a. følgende:

"Endnu en påfaldende og meningsløs skrivelse fra advokat […] (A), denne gang af 16. september 2010, har jeg modtaget i ovennævnte sag.

Det er fuldstændig korrekt, at jeg ikke har taget bekræftende til genmæle for et beløb på 150.000 kr. under sagens behandling. Derimod har jeg accepteret rettens forligsforslag på 147.000 kr.. Af hensyn til fastsættelsen af sagsomkostninger har det efter ændring af retsplejeloven betydning at et forligsforslag tidligere har været fremsat uden at sagsøger har accepteret det. Det er det der udtrykkeligt fremgår af den bestemmelse og retspraksis som jeg har henvist til i mit indlæg til Retten. Jeg kan tvivle på, om advokat […] (A) kender denne bestemmelse.

Jeg vedlægger for fuldstændighedens skyld på ny advokat […] (A's) skrivelse af 3. marts 2010, altså ca. ½ år forud for hovedforhandlingen. Advokat […] (A henviser i brevet af 3. marts til "din fax af 17. ds." advokat […] (A) har aldrig taget det så tungt med detaljer eller præcisionen i sagen, om han sagsøger den ene eller anden, om man skriver et beløb eller et andet beløb, forekommer ham åbenbart ligegyldigt)."

Retten (…) pålagde ved afgørelse af 15. oktober 2010 sagsøgte, Y A/S, at betale 25.172,40 kr. i sagsomkostninger til sagsøger, X A/S.

Retten lagde ved fastsættelsen af sagsomkostningerne vægt på sagens karakter, parternes påstande ved hovedforhandlingens indledning samt sagens udfald. Retten bemærkede endvidere, at sagen havde omhandlet flere problemstillinger, og at det forhold, at sagsøgte i januar 2010 uden om retten havde fremsat et forligstilbud, ikke burde føre til et andet resultat.

Y A/S kærede den 27. oktober 2010 rettens afgørelse om sagsomkostninger.

Ved brev af 8. november 2010 til Retten (…) anførte advokat B bl.a. følgende om adcitationssagen mod Z:

"I ovennævnte sag har sagsøger nu hævet sagen. Sagsøgers advokat er, som han åbenbart har for vane, fremkommet med en meningsløs og vidtløftig skrivelse om sagsomkostninger.

[…]

Hele sagsanlægget mod Z har været meningsløst. Forholdet er, som Retten erindrer fra hovedsagen, at advokat […] (A), trods de utallige dokumenter, der forelå i sagen ikke har opdaget at kontraktsparten var Z

og ikke Y, som advokat […] (A) stævnede. For at sagen ikke skulle blive mere indviklet noterede Y kravet og førte sagen med det resultat Retten nu kender.

Advokat […] (A) bliver åbenbart i foråret, efter at hovedsagen har været under forberedelse i ualmindelig lang tid, opmærksom på at han åbenbart har stævnet selskabet i stedet for Z. Det bemærkes i den forbindelse, at selskabet er særdeles solvent og fuldt ud betalingsdygtigt selskab, der nu også har opfyldt det indgåede forlig. Den 3. marts 2010, hvor advokat […] (A) vender tilbage med sit besynderlige forligsforslag, er det jo åbenlyst at sagsøger ikke har krav på en sådan indeståelse. Ligeså åbenlyst er det for alle – måske ikke for advokat […] (A) – at ikke såvel Y som Z skal betale.

I panik og totalt manglende overblik over sagen anlægger […] (advokat A) adcitationssagen ganske kort tid forud for den berammede hovedforhandling i hovedsagen.

Længere er den sag ikke. Sagen burde aldrig have været anlagt. Sagsanlægget er formålsløst, meningsløst og alene anlagt p.g.a. sagsøgers og sagsøgers rådgivers manglende overblik over sagen."

Østre Landsret stadfæstede ved kendelse af 10. december 2010 byrettens sagsomkostningsafgørelse. Landsretten lagde vægt på, at forligstilbuddet fra Y A/S

ikke dækkede såvel den del af det rejste krav, som X A/S fik medhold i, som påløbne renter og sagsomkostninger på tidspunktet for afgivelsen af forligstilbuddet.

På begæring fra sagsøger, X A/S, hævede Retten (…) den 14. december 2010 adcitationssagen, X mod Z, og pålagde hver part at bære egne sagsomkostninger.

Advokat B og advokat A kærede begge efterfølgende rettens afgørelse om sagsomkostninger.

Ved brev af 3. januar 2010 til Retten (…) kaldte advokat B advokat A's kæreskrift for "meningsløst" samt den anlagte adcitationssag for "grundløs" og "meningsløs".

Østre Landsret ændrede ved afgørelse af 4. marts 2011 byrettens afgørelse om sagsomkostninger i adcitationssagen, X A/S mod Z. Retten bestemte, at X A/S skulle betale

8.000 kr. i sagsomkostninger til Z, idet X A/S efter at have hævet sagen måtte anses for at være den tabende part.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokat A har påstået, at advokat B har tilsidesat god advokatskik ved overfor retten i forbindelse med dennes fastsættelse af sagsomkostninger i en retssag at oplyse om indholdet af et forligsforslag fremsat af advokat A under retssagens behandling, ved gentagne gange overfor retten at have brugt betegnelsen "meningsløst" om advokat As arbejde samt ved generelt at have omtalt hans arbejde i nedsættende vendinger.

Advokat A har til støtte herfor gjort gældende, at advokat B fremsatte oplysningen om forligsforslaget med henblik på at få sit eget forligstilbud til at fremstå i et bedre

lys og dermed påvirke rettens fastsættelse af sagens omkostninger. Der er endvidere ikke tale om en undskyldelig fejl, da advokat B har afvist at trække bemærkningen om forligsforslaget tilbage.

Advokat A har endvidere gjort gældende, at hverken adcitationssagen eller gennemførelsen af hovedforhandlingen i hovedsagen har været meningsløse.

For så vidt angår adcitationssagen, så har advokat A henvist til, at advokat B før hovedforhandlingen afviste, at direktør og ejer, Z, hæftede for ejendommens opførelse. Han gav imidlertid under hovedforhandlingen udtryk for, at det var Z, der var rette sagsøgte. Til trods herfor, anmodede advokat B den 22. april 2010 om at få oplyst grundlaget for en adcitationsstævning, hvilket advokat A oplyste ved brev af 10. maj 2010. Advokat B reagerede ikke herpå.

For så vidt angår hovedforhandlingen i hovedsagen, så har advokat A gjort gældende, at det af advokat B tilbudte forlig var til fuld og endelig afgørelse og således indeholdt både renter og sagsomkostninger. Det var på denne baggrund ikke meningsløst at gennemføre hovedforhandlingen.

Indklagede:

Advokat B har påstået frifindelse og har til støtte herfor gjort gældende, at hans brev af 25. august 2010 vedrørende sagsomkostningsfastsættelse er i overensstemmelse med sædvanlig praksis og med det, der blev aftalt i retten. Advokat B har i den forbindelse henvist til retsplejelovens § 312, stk. 3, hvoraf det fremgår: *"Har den tabende part tilbudt modparten, hvad der tilkommer denne, skal modparten erstatte den tabende part udgifter ved den derefter følgende del af processen."* Advokat B bemærker i relation hertil, at bestemmelsen er ny og forudsætter, for at retten kan tage hensyn til tidligere fremsatte tilbud, at der i forbindelse med omkostningsfastsættelsen bliver redegjort for tidligere fremsatte og afviste tilbud. Advokat B gør således gældende, at det ikke alene var hans ret, men pligt, at henlede rettens opmærksomhed på tidligere fremsatte forligstilbud.

Advokat B har desuden gjort gældende, at det var meningsløst at gennemføre hovedforhandlingen til stort set samme resultat som det af ham fremsatte

forligsforslag. Han har endvidere gjort gældende, at det var endnu mere meningsløst at anlægge adcitationssagen, idet der ikke kunne herske tvivl om, at Y A/S ville opfylde rettens forligsforslag. Advokat A ville derfor være nødt til at hæve adcitationssagen, og advokat As klienter ville blive pålagt sagsomkostninger.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Ad klagepunktet om videregivelse af forligstilbud

Advokatnævnet lægger til grund, at advokat B overfor retten fremkom med oplysningerne om det tidligere afgivne forligstilbud på et tidspunkt, hvor hovedsagen var endeligt afgjort ved et retsforlig, og hvor det alene var overladt retten at træffe afgørelse om sagsomkostninger.

Oplysningerne om forligstilbuddet kunne således på tidspunktet for fremsættelsen ikke længere anvendes til at påvirke rettens materielle afgørelse, men var et relevant indlæg i relation til rettens fastsættelse af sagsomkostningerne.

Advokatnævnet finder på denne baggrund, at advokat B ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og nævnet frifinder derfor advokat B for dette klagepunkt.

Ad klagepunktet om advokat B's udtalelser om advokat As arbejde

3 medlemmer af Advokatnævnet udtaler:

Uanset om modpartens sagsbehandling måtte være kritisabel, findes advokat B at være gået videre end hvad berettiget varetagelse af klientens interesser kræver, idet hans udtalelser findes egnet til generelt at drage modpartens kompetence i tvivl. Flertallet finder derfor, at advokat B har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

2 medlemmer af Advokatnævnet udtaler:

Mindretallet finder, at advokat B ikke er gået videre end berettiget varetagelse af klientens interesser kræver. Mindretallet finder derfor, at advokat B ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Der afsiges kendelse i overensstemmelse med stemmeflertallet.

Advokatnævnet har ved sanktionsfastsættelsen lagt vægt på, at advokat B senest ved Advokatnævnets kendelser af 23. februar 2007, 5. oktober 2010 og 29. september 2011 er pålagt sanktioner for tilsidesættelse af god advokatskik. Kendelsen af 29. september 2011 er af advokat B indbragt for Københavns Byret og verserer fortsat.

Forholdet i nærværende sag er begået forud for kendelsen af 29. september 2011, og da en samtidig påkendelse ikke skønnes at ville have medført forhøjelse af sanktionen, udmåles ingen tillægssanktion, jf. princippet i straffelovens § 89.

Advokat B kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat B findes at have tilsidesat god advokatskik, men pålægges ingen tillægssanktion.

På nævnets vegne

Henrik Linde